

Dos mesos i un dia al Nepal (X)

text TONYO FIBLA

26-10-2008 Diumenge. Festes de Thiar: Kag tihar (dia dels corbs)

Pel matí hem anat tota la família a Dakshinkali.

A pocs quilòmetres de Kathmandu es troba aquest temple en un entorn preciós. Al fons d'una vall, al costat del riu, està aquest temple hinduista dedicat a la deessa Kali. Aquest temple no em fa massa el pes ja que està tot ple de sang dels animals sacrificats i ofrenats a la deessa. La meua família, així poc considerar a la família de Bijay, ha entrat al temple, jo com a turista i no hindú he hagut d'esperar fora passejant i tirant fotos pel voltants. Després, hem pujat a un altre temple que es diu Mata d'on hi ha molt bona vista. Com es veu que aquest temple és de més poca categoria em deixen entrar, això sí, cal descalçar-me com tots. Botes i mitjons han anat fora. Bikram s'ha quedat amb els pares per fer més oracions.

Després la mare ens ha posat un cordó al coll i, ja beneïts amb alguna flor al cap i uns grans d'arròs, hem anat a esmorzar a un xiringuito típic. No em privo de res. Tot cap a dins passe el que passe. De moment estic menjant de tot i no he tingut cap problema digestiu.

Menú: cigrons fregits, bonyols de ceba (boníssims), patata, pokoda (coquetes de verdura) i uns rotllos fregits un poc dolços. Tot molt bo, encara que alguna cosa picava de mala manera. Enguany estic menjant coses que no havia provat mai. Això d'estar amb una família més tradicional comporta noves experiències i aliments desconeguts per a mi.

En tornar, hem anat a la "telefònica" ja que un camió ha tallat la línia. Primer hem passat per una taquilla, o millor dit, per la finestra; segon, hem entrat a un despatx; tercer, a un altre despatx on el funcionari s'estirava com un gos davant nostre amb tot el morro i ens envia al despatx número 13; quart, cap allí anem: "Truca a aquest nombre de telèfon ..." – ens diu el funcionari. Bijay pica al nombre indicat i li diuen que toque deu minuts més tard. Cal fer tots els passos per a comunicar l'avaria.

De fet, han estat prou eficients ja que per la nit funcionava el telèfon.

Després de dinar Bijay i jo hem anat a Bouda, l'altra gran stupa de la vall. Com comencen les festes de Thiar, Kathmandu està ple de gent i el trànsit és asfixiant. He acabat fartet i Bijay encara més ja que, a més dels sorolls, ell ha de mantenir l'atenció i la tensió per conduir la moto. Entre cotxes, autobusos i motos hem estat més de tres quarts d'hora per a aplegar-hi.

De tornar hem anat per un altre camí un poc més tranquil i en ser a Basantapur li he dit d'anar aprendre alguna cosa. Jo coneixia la resposta: No. Però eixe no, jo sabia que era un sí, al dir-li que anàvem a fer-nos un tros de pastís de poma al Snowman, un bar típic de l'època dels hippies que encara porta el mateix amo. Només va veure els pastissos a l'aparador de Freekstreet li pregunto;

– Què vols?

– Ho vull tot...

He pujat a un temple a contemplar el teatre de la plaça Durbar per mirar a la gent i observar les seues reaccions. Així he estat més d'una hora. De tant en tant venia algun nepalí a preguntar d'on soc, quants dies estaré a Nepal, quin trek faré, informar-me de les festes, etc. etc. Però al veure que jo ja tenia els plans fets, que estava prou informat del que un turista necessita al Nepal i que no em calia cap guia, se n'anava.

Al costat meu, allí assegut hi havia un nepalí que no deia res. Però al final s'ha llançat i ha començat a parlar. Parlava francès, així que hem pogut tenir una conversa més fluïda. Primer semblava que la seua conversa no tenia altra finalitat més que parlar. Així hem estat una bona estona. Poc a poc els seus interessos comercials han anat aflorant i ha començat a intentar embolicar-me. Llavors jo també m'he posat a explicar-li que soc mestre, que he vingut amb un alumne nepalí i estic vivint a casa d'ell, a Sitapaila, amb la família, ... Quan se n'ha adonat que no hi havia negoci, que no em feia falta guia, que no em calia comprar res, que estava informat de les festes de Thiar, ... m'ha deixat, sense dir ni adéu, assegut allí dalt al temple. Ho comprenc perfectament.

Juan Medall i Cristina Loeda guanyen la XXVII Mitja Marató

CRISPACIÓ A LA UNIVERSITAT POPULAR

Deficient estat de les seues diverses "seus"

Problemes, i no pocs, els que estan tenint els alumnes que assisteixen als cursos que imparteix la Universitat Popular de Benicarló. L'estat que es troben les diferents seus i els problemes amb l'empresa de neteja, a l'ull del conflicte, que amenaça amb provocar una protesta multitudinària. El regidor d'urbanisme en comptes d'invertir en la rehabilitació d'edificis municipals, es dedica a la construcció de fonts. El regidor d'educació, desaparegut en combat. L'única que es digna a donar la cara és la regidora de Cultura i ella, poc pot fer per solucionar la difícil situació perquè no és de la seua competència. Mentre, en el casal municipal, associacions privades fan classes particulars per les quals cobren matrícula i mensualitat. I l'ajuntament està consentint que utilitzen unes instal·lacions municipals

per les que no paguen ni lloguer, ni llum, ni aigua, ni res de res... amb tot l'aspecte de ser un cas d'economia submergida, però amb el beneplàcit del nostre magnífic ajuntament.

QUATRE SEUS, QUATRE

Els alumnes de la Universitat Popular de Benicarló han mostrat les seues queixes per l'estat en que es troben diverses seus del centre. Els cursos, que es reparteixen per diversos edificis de titularitat municipal, reuneixen a més de tres-cents alumnes que reben formació sobre aspectes tan diversos com valencià o pintura, passant pels cursos d'espanyol per a estrangers. Segons asseguren els participants "ni la seu més moderna, la del casal municipal, reuneix les condicions necessàries per a suportar la presència d'un elevat nombre d'alumnes". La Universitat Popular té

la seua seu central al carrer dels Sants Màrtirs, en un edifici rehabilitat que ocupa un antic molí d'oli. Quan es va inaugurar fa al voltant de 8 anys, ja va evidenciar la falta d'espai i diversos cursos ja no van poder fer-se allí el primer any de funcionament. Així, els cursos han anat repartint-se per diferents seus, segons han anat creixent en número. A l'actualitat la Universitat Popular es reparteix entre la seu central, el Casal Municipal, la seu situada en l'antiga notaria de la Plaça de Sant Joan i la que ocupa l'edifici de l'antiga guarderia del col·legi Jaume I.

L'ANTIGA NOTARÍA ES CAU

La situació més crítica la viuen els més de seixanta alumnes que assisteixen als cursos de Dibuix i Pintura a la seu de la Plaça de Sant Joan, situada al centre del municipi. Els problemes s'agreugen quan

El guanyador s'emportà el I Trofeu Carxofa de Benicarló

Juan Medall i Cristina Loeda guanyen la XXVII mitja maratón benicarlanda

Van finalitzar la prova 227 atletes dels 244 que s'havien inscrit, cosa que va ser considerada com un èxit.

Diumenge pasta de matí es va disputar la XXVII edició de la Mitja Marató, I Trofeu Carxofa de Benicarló, recorrent un circuit semiurbà on els participants van haver donar dues voltes, amb el que la carrera va guanyar en vistositat per al públic.

El negatiu de la jornada va ser el fort vent ratxejat, que es va sumar a les ja naturals dificultats, malgrat això van finalitzar la prova 227 atletes dels 244 que s'havien inscrit, cosa que va ser considerada com un èxit per part dels responsables del Club d'Atletisme Baix Maestrat, organitzador de la cursa. A les 9:30 hores es donava l'eixida des de la plaça de la Constitució

i, des d'aquesta eixida, el guanyador, acompanyat de Mohamed Tahiri, que va semblar fer de llebre, prengué el cap, de tal forma que al pas per la zona de meta, per donar la segona volta, Medall, de l'Evasió Running, tenia ja bon avantatge. Després el córrer sol i el vent li va impedir aconseguir una millor marca, ja que va entrar en meta amb 1 hora 13 minuts i dos segons. La primera dona va ser Cristina Loeda, 48a a la general, del CA Càrnica Serrà. I l'últim classificat l'independent José María Abasolo. El benicarlando de l'Evasió Running, Javier de la Fuente, va acabar quart; el millor junior Youssef Barhou, del Baix Maestrat, que va finalitzar 36é; i l'independent Marc Redón primer en la categoria promeses en la 90a posició.

Empat en un partit molt tens

text i foto VICENT FERRER

2 BENICARLO AC: Diogo, Vadillo, Valença, Diego Blanco, Leo; cinc inicial; Leo, Xapa, Chicho, Lolo, Boi i Crepaldi.

0 GUADALAJARA: Didac, Isi, Carlos Anos, José Ruiz, Charlie; cinc inicial; Miñambres, Marcelino, Blesa i Jesús Calvo.

ÁRBITRES: Del Pozo García i López Jiménez, del col·legi madrileny. Tarja groga per el visitant Isi.

GOLS: 1-0 min. 1, Dani Blanco. 1-1 min. 2, José Ruiz. 2-1 min. 2, Dani Blanco. 2-2 min. 11, Miñambres.

INCIDÈNCIES: Al Pavelló Municipal 1200 espectadores.

El retorn a la competició després de diverses setmanes d'aturada no els va anar bé als contendents. La necessitat de sumar punts, sobretot els locals, va propiciar un partit que es va resoldre en els primers minuts, per passar a continuació a un assetjament dels locals, amb ràpides eixides dels alcarrenys.

Després del descans el partit es va tornar tibant pel resultat amb poques oportunitats de gol. L'inici pot qualificar-se d'anormal en un partit que a priori es presentava igualat, però els benicarlandos van eixir molt fort, sorprenent amb la seua rapidesa a la saga del Guadalajara, però no van saber els locals amarrar bé en defensa els dos gols aconseguits pel debutant Diego Blanco, i primer va ser José Ruiz qui va empatar a un gol i després Miñambres, des de propi camp en una jugada on el porter Diogo va posar a prova a la seua homònim Didac; el segon va rebutjar el fort tir i Miñambres va donar mostres d'ofici al marcar des de la seua àrea. Amb l'empat de nou el Benicarλό Aeroport Castelló es va posar de nou al l'atac, però en dos ocasions Didac va traure dos durs tirs de Valença a corner i als dotze era Chicho qui no encertava davant Didac. Com dèiem el Gestesa va eixir amb perill a la contra i José Ruiz a punt va estar de trencar l'empat quan el seu tir va sortir ora per poc. A la recta final del primer temps ambdós equips es van col·locar amb cinc faltes i van ser els visitants qui van tenir la seua oportunitat des dels deu metres. La falta la va traure amb potència Miñambres, però Diogo va rebutjar el baló, i davant la sorpresa de tots el col·legiat va obligar a repetir el llançament, amb el que es va guanyar l'esbrancada del públic. Va repetir Miñambres el

llançament i de nou el meta brasiler, que debutava, va tornar a rebutjar el baló. Després del descans el partit va començar amb domini local, però els de Miki no van saber aprofitar les seues oportunitats; primer Boi als 22 minuts, fallent a porta buida i després Jesús Calvo treia sota pals una rematada de Lolo. El partit va canviar de decorat per la forta pressió que va començar a realitzar el Guadalajara, que recuperava prompte el baló, però encara així els visitants no duien perill, tan sols destacar una rematada de Charlie que va neutralitzar el porter Diogo sense problemes. La tensió va pujar en algunes accions amb una parella arbitral que va perdre els papers i no va sancionar accions punibles. En l'últim minut Lolo va jugar com porter-jugador, però no van trobar forat. MINUT 41 A final del partit l'entrenador del Gestesa Guadalajara, Andréu Plaza manifestà, "ha estat un partit molt igualat que es va poder decantar per qualsevol costat, molt intens, ja que el Benicarλό es jugava molt igual que nosaltres. Al final en aquests partits hi ha molts nervis, moltes situacions complicades i per tot això considere que el resultat final ha estat just. El Benicarλό ha sortit molt fort, mentre que els meus jugadors han estat un poc espessos, però al final ens hem asserenat i el que va poder ser un partit amb molts gols s'acabat amb un empat". Respecte al joc del seu equip va afegir, "sí, perquè tenim un equip molt just, amb poques rotacions i amb jugadors joves amb el que treballem. Estic content del seu treball". Per la seua banda l'entrenador del Benicarλό Aeroport Castelló, Miki, ens va dir, "jo crec que ha estat un càstig excessiu el que a la primera part ens anàrem dos a dos si pensem que el rival ha tingut mol poques oportunitats de gol. I és que quan estàs ací baix sembla que tot et surt malament i et creixen els nans. Hauríem de seguir lluitant i a traure punts d'on puguem".

"Fa tres setmanes que ningú ve a netejar allí i les escombraries es comença a acumular en les borses"

ve de la pàgina anterior

baixen les temperatures "i has d'endollar un simple calefactor" ja que les instal·lacions elèctriques no ho suporten "i salten els ploms". El consistori va adquirir aquest edifici amb la intenció de rehabilitar-lo i incorporar-lo a la Biblioteca Municipal, que estava situada paret amb paret en aquell moment. No obstant això, la solució plantejada no es va poder realitzar ja que els dos edificis estaven construïts a diferents altures. Finalment la biblioteca va ser traslladada a un edifici nou i la seu ocupada pel Jutjat de Pau i l'antiga notaria destinada als cursos de Pintura i Dibuix, però sense abans ser rehabilitada. Un dels problemes més greus és l'estat que es troba la instal·lació elèctrica "que encara té els cables de tela", afirmen els alumnes.

Així les coses, a l'hivern és impossible endollar els tres calefactores dels que disposen per a pujar la gèlida temperatura del local, un edifici antic sense les mínimes comoditats. "Només podem posar dues perquè sinó, ens quedem sense llum", assegura Amparo, una de les usuàries. La potència tampoc és suficient "ni per a caldejar l'ambient", cosa que fa que els alumnes manegen com poden els pinzells amb els guants posats. A més, "és impossible endollar els flexos necessaris per al dibuix amb ombres", una matèria que s'ha hagut d'aparcar fins que l'arribada del bon temps permeta deixar d'utilitzar els calefactores. La situació ja va motivar les queixes dels usuaris durant l'hivern passat, però han augmentat a causa de les baixes temperatures que han hagut de suportar enguany.

LA RESPOSTA MUNICIPAL

Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, desestimava la rehabilitació de l'edifici "perquè l'equip de govern considera altres necessitats, com l'ampliació de l'annex del pavelló poliesportiu" que es destinarà als cursos programats per l'àrea d'Esports. El projecte del

nou edifici, serà inclòs dins del segon Pla E i obligarà a modificar el PGOU a l'estar qualificats com zona verda els terrenys que ocuparà. La polèmica saltava de nou entre els alumnes de Pintura i el regidor al fondre's la instal·lació elèctrica i revisar l'edifici un membre de la Brigada d'Obres, que va emetre un informe en el qual es llegia que "s'estava fent un mal ús de la instal·lació", el que va subscriure l'edil d'Urbanisme. Tot i així, va ser María Ortiz, regidora de Cultura, l'única que es va desplaçar a comprovar, in situ, els problemes que existien a l'edifici. Els alumnes lamenten que tampoc en aquest cas s'apostara per realitzar obres de condicionament de les instal·lacions i que l'alternativa que se'ls oferira fora "traslladar-nos al casal municipal i compartir aula amb els alumnes d'un curs privat de pintura que allí s'està fent".

L'ALTERNATIVA DEL CASAL MUNICIPAL

I és que, segons van poder comprovar després d'una visita ocular a les instal·lacions inaugurades fa una setmana "no s'ha canviat tampoc la instal·lació elèctrica i els problemes seguiran sent els mateixos que tenim ara. L'única cosa que guanyarem és que la pintura de les parets no ens caurà al damunt", assegura María,

una de les alumnes. A més, el canvi suposarà disposar només d'una habitació, "quan ara tenim diverses sales on treballar i on deixar els utensilis de treball", per els tres grups d'alumnes que estan matriculats enguany. En aquest sentit, Rosa ha lamentat que "haja entitats privades que estan donant cursos que cobren i utilitzant les noves instal·lacions, mentre nosaltres hem d'estar en un lloc que no reuneix les condicions mínimes ni de seguretat".

No en millors condicions es troben els que assisteixen als cursos en la seu central de la Universitat Popular. Allí, els problemes apareixen quan plou. "Hem de fer classe entre poals que arrepuguen l'aigua de les goteres", conta Raül. Les humitats apareixen per tot l'edifici que són provocades per les filtracions "que ningú es preocupa de solucionar".

ELS DE RESTAURACIÓ... PASSEN LA GRANERA

Per als matriculats en el curs de Restauració de Mobles, situats en les seues del camí Sanadorlí, els problemes estan motivats per la falta de neteja del local. "Fa tres setmanes que ningú ve a netejar allí i les escombraries es comencen a acumular a les borses" afirma Tere. Tant és així que els propis alumnes van haver de llençar els sacs al contenidor i netejar l'aula després de concloure la classe del passat dimarts.

No és la primera vegada que aquest grup acusa els problemes derivats de la falta de neteja provocada per l'empresa concessionària del servei, que té obert un expedient sancionador per part del consistori des de l'any passat. Al llarg de tot el curs passat els alts i baixos en el servei van obligar més d'una vegada als alumnes a realitzar les tasques pròpies del servei que té contractat l'ajuntament. Els alumnes només esperen que els problemes se solucionen prompte i pugen tornar a assistir a classe amb les garanties d'higiene que mereix un espai de titularitat municipal.

Millora de camins rurals

text REDACCIÓ

La Taula del Sénia millorarà 100 quilòmetres de camins rurals durant el 2010, invertint més de 4 milions d'euros a través d'un conveni signat amb el govern central. En l'execució dels treballs, col·laboren Aragó, Catalunya i Comunitat Valenciana, aportant els seus tècnics per a la direcció de les obres en cadascuna de les 3 províncies, mentre que Ministeri ha nomenat un Supervisor que coordina les actuacions de tots ells. Les obres les executa l'empresa pública Tragsa.

EL PORTAVEU SOCIALISTA DE BENICARLÓ ASSEGURA QUE ELS HABITATGES DE LA COSTA NORD NO CORREN PERILL

text REDACCIÓ

El Partit Socialista de Benicarló ha exigit al Ministeri de Medi ambient que actue prenent mesures de protecció en la costa nord de Benicarló, però també reconeix que ni vivendes ni persones corren perill. El portaveu socialista, Enric Escuder, donava suport amb aquesta última afirmació les declaracions d'Alicia Paz, directora general de Sostenibilitat, realitzades recentment a Vinaròs durant la col·locació de la primera pedra de la tercera fase del Passeig Marítim.

El socialista benicarlondo discrepava amb la representant del govern central en la necessitat d'actuar i insistia que el Ministeri de Medi Ambient "ha d'actuar en la costa nord per a frenar l'erosió" i evitar que aquest tram del litoral nord

L'actuació té, com principal objectiu, vertebrar el territori rural i facilitar els treballs en camins que superen els àmbits municipals i regionals, segons comentava el gerent de la Mancomunitat, Jaume Antich. En total els camins rurals que es milloraran seran 65, en 23 pobles de la Mancomunitat: Benicarló, Càlig, Canet lo Roig, Cervera del Maestrat, La Jana, Morella, Pobla de Benifassà, Rossell, Traiguera, Vallibona, Vinaròs, Alcanar, Freginals, La Galera, Godall, Mas de Barberans, Sant Carles de la Ràpita, Santa Bàrbara, La Sénia, Ulldecona, Beceite, Peñarroya de Tastavins i Valderrobres i amb una longitud de més de 100 kms.

benicarlondo continue desapareixent. Escuder recordava que "a causa de la composició geològica dels penya-segats del litoral nord benicarlondo, de terres argilenques, és necessari actuar de forma urgent en la zona" ja que la pèrdua de metres de terra provocat per efecte de l'erosió marina, és preocupant i s'accelera amb el pas dels anys.

Sobre les paraules de la directora general de Sostenibilitat, Escuder les ratifica insistint que, "malgrat la greu erosió de la costa benicarlonda, les cases no estan en perill imminent d'ensulsiada". El socialista benicarlondo s'allunya així de la postura que sostenen els veïns de la costa, agrupats en la Associació Riu, Surrac i Aiguaoliva. Els afectats per la regressió del litoral tenen en aquests moments admesa a tràmit una denúncia contra el Ministeri de Medi ambient, al que acusen d'haver oblidat les seues obligacions de conservar el litoral en aquest tram de la costa castellonenca.

El nostre sopar de la carxofa

text REDACCIÓ

Doncs sí, alguns col·laboradors de La Veu també van voler afegir-se a la festa de la carxofa i van decidir anar d'àgape culinari carxoferil. Així, van fer una trobada informal i van anar a provar els plats de l'Escola d'Hosteleria de Benicarló. I a fe que van sortir ben satisfets.

Amb tot un bon rosari de plats, exquisidament elaborats amb la nostra hortalissa per antonomàsia, la carxofa, regats amb un bon vi, i tancant la vetllada amb uns deliciosos postres regats amb un bon cava, es va arrodonir aquesta vetllada gastronòmica. Sincerament cal agrair alumnes i professors d'aquesta escola l'esforç d'apropar el seu bon quefer a la gent del carrer. Tal volta estaria bé, no només els dies de la carxofa, fer aquestes degustacions en altres períodes de l'any. La gent, de segur els ho agrairia altra vegada de valent omplint el seu local i a més podria ser una bona experiència de continuació en el seu aprenentatge. La gent de La Veu de Benicarló segur que seriem uns segurs seguidors incondicionals de la seua cuina. Per a nostra la

imatge de com van deixar el plat després d'haver-se cruspit i que ens havien tret. Algun que altre restaurant hauria d'aprendre de les ganes amb que ho fan. Les nostres més sinceres felicitacions. Ens viem l'any que ve (a no ser que facen altra demostració abans).

HANDBOL

text CHB

Torneig 4 Colors en HANDBOL ESCOLAR

BENJAMÍ

MARQUES DE BENICARLÓ: 5-
FRANCESC CATALÀ: 2
PENÍSCOLA A: 3-
PENÍSCOLA B: 5

CLASSIFICACIÓ:
1º MARQUES DE BENICARLÓ- 4 punts
2º FRANCESC CATALÀ- 3 punts
3º PENÍSCOLA B- 2 punts
4º PENÍSCOLA A- 1 punt
5º RODENAS- 0 punts
6º ANGEL ESTEBAN- 0 punts

ALEVÍ

CLASSIFICACIÓ
1º CH BENICARLÓ- 4 punts
2º MARQUES DE BENICARLÓ- 3 punts
3º ANGEL ESTEBAN- 2 punts
4º PENÍSCOLA- 1 punt
5º RODENAS- 0 punts
6º FRANCESC CATALÀ- 0 punts

JUVENIL MASCULÍ

HANDBOL BENICARLÓ-VINARÓS- 40
Bm XATIVA- 25

Partit dominat pels locals que els permet aconseguir els dos primers punts de la fase d'ascens.

PeI BENICARLÓ-VINARÓS van jugar: Alex, Dani, Josemari, Miguel Angel, Vlad, Carlos, Nickita, Constante, Rubén, Adri, Joel i Bilal.

SÈNIOR FEMENÍ EN PROGRESSIÓ

GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT- 20C
Bm PICANYA- 27

Primer partit de la segona fase el que ens enfrontava a les valencianes de Picanya. En un principi, el partit es presentava força complicat, ja que el Picanya venia com a invicte de l'anterior fase i, degut als Carnestoltes, les xiques del GRUPO PEINADO es presentaven al

partit sense banqueta. Durant els primers minuts, les nostres representants es van posar per davant en el marcador (3-0, minut 5), la qual cosa venia a demostrar que el treball fet en els entrenaments es va notant en els partits. Poc a poc, el Picanya va anar entrant en el partit i la falta de banqueta feia que les locals anaren notant el cansament, però encara i així no se li perdia la cara al partit (4-5, minut 15) i les valencianes no aconseguen distanciar-se en el marcador.

Amb aquesta constant de lluita i garra, s'arribava al descans amb un meritori 7 a 12 favorable al Picanya. El descans ens va anar força bé i ens va permetre recuperar l'alè. Les del Baix Maestrat van seguir en la segona part amb una molt bona defensa, que ens va permetre retallar distància en l'electrònic (12-14, minut 18) que va obligar a l'entrenador rival demanar un temps mort per tallar la nostra reacció. Les benicarlondes estaven en el partit i veien la possibilitat de guanyar a un bon rival. Però la impossibilitat de descansar ens va passar factura i al final va guanyar l'equip que estava més fresc.

Felicitar a les xiques del GRUPO PEINADO pel gran espectacle que ens van oferir i que no va veure quasi ningú perquè són xiques que juguen a un esport minoritari que no atrau a les masses, perquè si no, de bon segur que el públic haguera gaudit d'un molt entretingut partit.

PeI GRUPO PEINADO van jugar Anna i Laura en la portería, Cris (3), Zoraida (1), Juliana (1), Rosamari (4), Vero (8) i Aranxa (3)

ENDEVINA, ENDEVINALLA

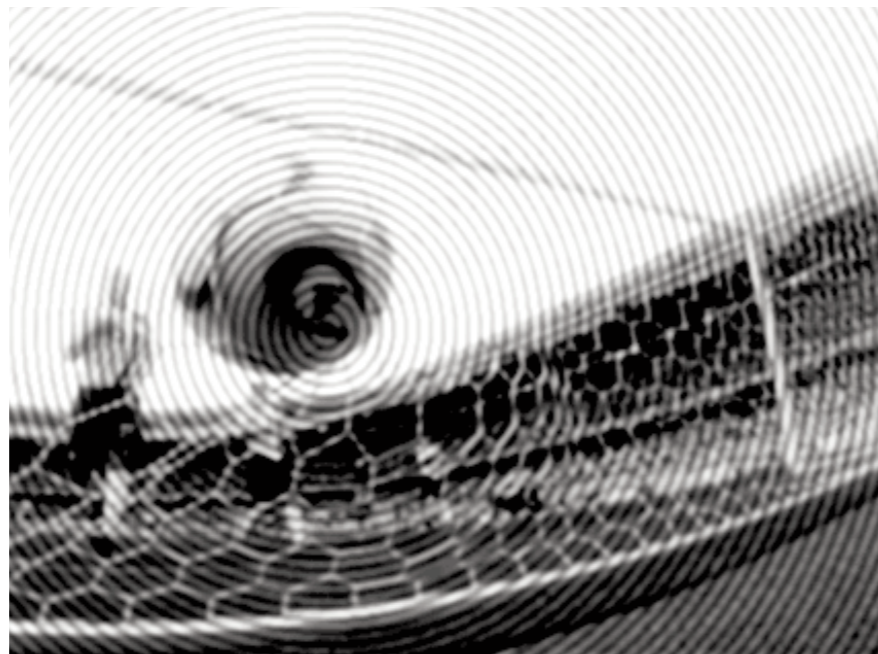
text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Veig que no hi haurà més remei que començar per demanar disculpes pel desagradable to emprat en aquesta humil i fastigosa secció. Sí, me'n vaig passar, ho reconec. Qui em coneix sap que tanta vehemència només podia ser producte, com ho va ser efectivament, de la ingesta excessiva de líquids amb un grau d'alcohol superior al recomanable per la nostra Conselleria de Sanitat. Però és que, vistes les circumstàncies, no tinc més remei que tirar-me al caldo. No hi ha un diumenge que em donen una modesta alegria?, no hi ha un dia que pugui arribar a casa sense aguantar l'expressió fotedora de la dona amb aquell què?, ja heu tornat a perdre, bobos, més que bobos, vos acalaten tots i vatros ahí a vore els tios bosses eixos? Tot plegat bé deu ser un atenuant que, unit a la minsa quantitat de lectors que s'arrimen ací em deixen tranquil perquè sé que si vaig al jutjat no em passarà molta cosa. A més, donya Esperanza no diu fill de puta no sé qui i després es disculpa i ja està? Doncs, jo també.

Aquesta setmana també li he hagut de pegar al trinqui. Va ser molt gros, però que molt. Ho vaig llegir i diari i em vaig quedar a quadros. El Benicarló va anar guanyant per 0 gols a 1 al camp del Nules fins el minut. No, no és que ens empataren en un minut, no, la nostra infinita desgràcia arriba fins a l'extrem que ens en van marcar dos i, au, bon bac i sense figa. M'imagino com du estar la moral dels nostres jugadors i de la Junta Directiva. Tots desitjant que s'acabe la temporada i fins i tot desaparèixer del mapa. Més d'un, de veritat.

Dit açò, m'agradaria proposar

una espècie de joc. Per fer la cosa una mica més entretinguda i desdramatitzar la situació. Tot seguit va una sèrie d'oracions que el lector haurà d'esbrinar de quina boca han sortit. Que, no, que no vull fer sang, que és només un deslligat divertiment. A vore: "La culpa és de l'Ajuntament"; "els àrbits, quina culpa tenen els àrbits, si amb vint-i-quatre milions de pressupost no podem guanyar un equip en què l'entrenador no cobra?"; "la culpa és dels bessons, dels dos, dels dos"; "la culpa és de De la Haba"; "la culpa és de la Directiva"; "la culpa és del primer entrenador, d'Abad, que no va saber connectar amb els futbolistes"; "la culpa és dels futbolistes perquè el primer entrenador els feia córrer als entrenaments i ells no volien"; "la culpa és de molts jugadors del poble que l'hora de la veritat no han posat la cama"; "la culpa és dels àrbitres, que no ens ha deixat viure i ens han enfonsat"; "la culpa és de tots perquè no hi ha directius de solera"; "la culpa és de qui ha deixat marxar jugadors de casa i n'ha portat de fora"; "la culpa és de qui ha fet els fitxatges perquè no n'ha encertat ni un"; "la culpa és de la pilota que no ha volgut entrar"; "la culpa és de

l'afició que només anima quan l'equip guanya", "la culpa és del caràcter benicarlando, que només som benicarlandos del melic cap avall, perquè a la butxaca de la jaqueta portem la cartera i no volem que ens la toquen"; "la culpa és de la Federació que pel que siga no ens vol". La culpa, en general, és lletja i no la vol ningú. Això és el que diem els culpables. Ara caldria acabar tan desenraonat joc citant ací els autors de tan profundes reflexions. Però no, no vaig tan gat com per posar cap bajanada. Que siga l'amable lector (ei, que hi ha algú?) qui en traga alguna conclusió.

Ara ens visitarà el CD Benicàssim, equip dels que va per davant però tampoc davant del tot. Comprenc que a partir d'ara hi haurà —o ja fa dies que hi ha— dues maneres de pujar al Municipal Pitxi Alonso. Una pensant que cada partit és una final i que si guanyem tots els de casa i encara esgarrapem algun punt fora ens podem salvar. I una altra, potser més realista, fent-se el compte que cada matx és un amistós preparatori per a la temporada 2010 – 2011. És així, no cal pagar-li més voltes.

MADRILENYS I CATALANS SENSE CARXOFES DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

La gran demanda de carxofa de Benicarló en el mercat està provocant que no es puguen satisfer les peticions de nous consumidors catalans i madrilenys. Així ho confirmen des de Benihort, la cooperativa benicarlanda encarregada de la venda de l'hortalissa amb denominació d'origen, que s'ha vist desbordada per l'escassa producció que s'està collint en els camps. D'aquesta manera, la temporada continua acusant els alts i baixos provocats per la climatologia. Carlos Miravet, responsable de la secció d'Hortalisses de Benihort, assegurava que "si a l'inici de l'hivern les altes temperatures van forçar l'anormal i ràpid creixement de la planta i una primerenca collita de carxofes, les gelades posteriors tampoc van jugar a favor de l'hortalissa ja que van destruir una part important de la producció". A més, les que es van salvar obligaren a retardar l'etiquetatge amb denominació d'origen a causa del aspecte negre que presentaven les fulles exteriors.

produeix prou per a abastir la demanda", lamenta Miravet. A principis de la setmana passada Benihort etiquetava tan sols mil quilos al dia, una xifra que anava augmentant i arribava a les sis tones divendres passat. Les quantitats són, segons els responsables de la cooperativa, insuficients per a satisfer la demanda existent en el mercat. "En aquests moments no es poden atendre les peticions de nous clients procedents, fonamentalment, de Barcelona i Madrid", explicava el responsable

d'Hortalisses de Benihort. La carxofa de Benicarló es troba en el seu millor moment en el mercat, amb bons preus que quasi freguen els quatre euros per al consumidor. L'agricultor només pot beneficiar-se d'aquests preus "si té producció en aquests moments, cosa que no tots poden dir". No obstant això, les quantitats que es cullen són poques degut bàsicament que la planta es troba realitzant la transició entre la primera i la segona brollada i per tant, el seu rendiment és mínim. Es calcula que aquesta tendència es mantindrà durant tot el mes, per a arribar al març a la segona reproducció de carxofa amb denominació d'origen. Tot, si el temps ho permet i les temudes gelades no fan acte d'aparició al llarg de les matinales d'aquest estrany mes de febrer.

BENICARLÓ DÓNA LLUM VERDA A LA URBANITZACIÓ DE LA PARTIDA POVET DOTZE ANYS DESPRÉS D'INICIAR EL PROCÉS

text REDACCIÓ

El BOP ha fet pública l'aprovació de la reparcelació del sector 10A Povet, que aprovava el ple de l'ajuntament de Benicarló al setembre del passat any. El tràmit posa fi als procediments administratius iniciats en 1998, quan es va aprovar el pla parcial d'aquest sector de sòl urbanitzable delimitat en el PGOU de Benicarló. Amb la publicació en el butlletí, Benicarló podrà donar llum verda a la urbanització d'aquest sector situat en el centre del municipi i en el que encara perviuen antigues sènies entre camins rurals. La partida està situada al nord del municipi i suposarà un alleujament per a la trama urbana. El projecte que ara s'aprova és el presentat per l'agent urbanizador en data 20 d'abril de 2007, sotmès a audiència dels afectats, i complementat amb la documentació presentada per l'agent urbanizador en data 21 de juliol de 2009, amb les modificacions indicades per l'arquitecte municipal, en el seu informe de data 24 de juliol de 2009. El urbanizador haurà d'ara presentar text refós visat del projecte de reparcelació corregit i abans de l'inici de l'obres d'urbanització, haurà d'aportar tots els documents aprovats (Projecte d'Urbanització definitiu, Estudi de Detall definitiu i Projecte de Reparcelació definitiu amb el corresponent visat col·legial).

La història de la urbanització de la partida Povet de Benicarló s'inicia en 1998, però no és fins al 27 d'abril de 2000 quan el Ple de l'Ajuntament de Benicarló va acordar aprovar el PAI...

La història de la urbanització de la partida Povet de Benicarló s'inicia en 1998, però no és fins al 27 d'abril de 2000 quan el Ple de l'Ajuntament de Benicarló va acordar aprovar el Programa d'Actuació Integrada i adjudicar la condició d'agent urbanizador a la mercantil PROGRUP-96, S.L. En data 16 de gener de 2002 i el 25 de febrer de 2002 l'agent urbanizador presenta els corresponents Projectes de Reparcelació i d'Urbanització, respectivament, l'exposició pública de la qual es decreta mitjançant resolució d'Ajuntament de 14 de maig de 2002. el projecte ha patit diverses reparcelacions, degut a les al·legacions presentades pels propietaris. També va canviar l'agent urbanizador en juliol de 2005, quan se sol·licita autorització per a cedir la condició d'agent urbanizador a favor de la mercantil URBANIZADORA POVET, S.L. Al setembre de 2007, l'arquitecte municipal emet informes de valoració de les diferents al·legacions presentades als diversos documents de reparcelació presentats al llarg del procediment, que són els que ara s'han resolt i aprovat definitivament.

INAUGURADA LA RENTADA DE CARA DEL CASAL MUNICIPAL

text REDACCIÓ

Benicarló va inaugurar la reforma del Casal Municipal, l'obra més important del Pla E i que ha suposat la renovació completa de l'interior de l'edifici i la rehabilitació de la façana. L'acte va comptar amb la presència de nombrosos representants de les associacions culturals de la ciutat, que tenen ací la seua seu. Una de les principals actuacions que s'ha dut a terme en la reforma del Casal ha estat la instal·lació d'un ascensor que donarà servei a la planta baixa i dues altures amb que compta l'edifici. A més, s'han construït banys adaptats, s'han redistribuït els espais, s'han renovat tots els tancaments metàl·lics i s'han pavimentat de nou les zones comunes. D'altra banda, s'han aprofitat les obres per a tornar a connexionar l'edifici de l'antic convent de San Francisco, que avui alberga el MUCBE, i el casal, que antany formava part de les dependències monacales. Finalment, també s'ha rehabilitat la façana exterior de l'edifici.

reunió per a nombroses associacions de la ciutat. Entitats com l'Associació de la Dona, l'Associació de Caçadors, Alambor, la Unió Ciclista o la Societat de Pesca. A més hi ha sales que s'utilitzen per a múltiples activitats, tals com reunions, conferències, classes, etc. A més el Casal Municipal també acull cursos de la Universitat Popular (UP) i és seu de Ràdio Benicarló, l'emissora municipal, que tenen els seus estudis en l'última planta de l'edifici. Tot i així, algunes associacions, ja s'han queixat pel reduït espai com han quedat algunes sales.

La reforma del Casal ha estat un dels projectes inclosos en els Fons d'Inversió Local i ha tingut un cost de 171.383 euros. Les obres han deixat fora la renovació de la instal·lació elèctrica i la solució a les humitats que pateixen diverses estades, atenent a les reclamacions dels usuaris de les instal·lacions. El Casal Municipal serveix de seu i centre de

BENICARLÓ TREBALLA PER A ACABAR AMB LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló ha tret a licitació l'elaboració del mapa de soroll del municipi i el diagnòstic sobre la contaminació acústica. Es compleix així amb el manament legal de la generalitat valenciana, que obliga als municipis de més de vint mil habitants a redactar-lo. Aquests plans tenen per objecte la identificació de les àrees acústiques existents en el municipi en funció de l'ús que sobre les mateixes existisca o estiga previst i les seues condicions acústiques, així com l'adopció de mesures que permeten la progressiva reducció dels seus nivells sonors. No és la primera vegada que Benicarló fa un estudi al voltant de la contaminació acústica del municipi. En abril de 2007, el control del paràmetres va determinar que la ciutat arribava a superar els límits permesos per la llei a causa del trànsit rodat sobre tot al centre del municipi. La solució que es va establir en aquell moment va ser la desviació del trànsit creant vies de circumvalació al centre del poble.

Els Plans Acústics Municipals estan integrats per un Mapa Acústic, que té per objecte analitzar els nivells de

soroll existents i proporcionar informació sobre les fonts sonores causants de la contaminació acústica, i un Programa d'Actuació, en el qual s'establisquen les mesures a adoptar per a millorar la qualitat acústica en el municipi i per tant millorar la qualitat de vida dels ciutadans. En el diagnòstic, l'empresa adjudicatària ha d'incloure l'avaluació per a la declaració de zona ZAS, sempre que siga necessària.

La metodologia a seguir per a l'elaboració dels mapes serà d'acord als criteris internacionals, nacionals, i de la Comunitat Valenciana i emprará un mètode combinat de càlcul (predicció) i mesuraments "in situ". Així, s'haurien de portar a terme mesures de 24 hores de durada (monitoritzats continus), a fi de determinar el comportament dia-tarde-nit dels principals vials i punts de màxim interès a avaluar. A més, s'haurien de portar a terme medicions de curta durada d'un període mínim de 15 minuts, representatives de les condicions diürnes o nocturnes, determinant les variables que ocasionen el soroll. S'estableix un mínim de 6 estacions de mesurament en continu de 24 hores. Cal tenir en compte que el pla acústic haurà d'estar aprovat i remès a l'òrgan autonòmic competent amb anterioritat al 30 de setembre de 2010.

DESÍDIA MUNICIPAL

L'ajuntament de Benicarló només sembla ocupar-se'n de les obres ostentoses, per poder presumir davant dels turistes, com en el cas del "mausoleu" de marbre blanc –en forma de font-, que s'ha instal·lat a la plaça de la Constitució. Però coses tan elementals –i prou més econòmiques- com repintar els passos de zebra de vies tan concorregudes com la de Jacinto Benavente i altres igualment transitades, no mereix l'atenció del nostre ajuntament. Fins que hi haurà un accident greu i, aleshores, tot seran presses i lamentacions.

Tampoc mereix cap atenció, per part dels "responsables" de l'ajuntament de Benicarló, l'estat més que llastimós de la prolongació del carrer de l'Alqueria del Poaig –travessera de Jacinto Benavente-, ple de clots i descarnat en tot el camí. Ja ho estava d'abandonat, però amb ocasió de les últimes edificacions i per efecte de les maquinàries de construcció, encara ha quedat més deteriorat i pots acabar directament al bancal del costat, si no vas amb atenció, per com han quedat de desnivellades i sense cap protecció les vores del camí: si vas a peu, compte d'anar de nassos a terra en entropessar amb les pedrottes soltes o perdre l'equilibri per culpa dels forats. I si vas en cotxe, fes-te el compte que vas en barca, pels sacsejos amunt i avall, per efecte dels clots. Així, al mateix poble –i sense que calga anar-se'n a la ratlla del terme-, només a cinquanta metres del col·legi de La Salle i a dos-cents de la plaça de Sant Bartomeu, un grapat de veïns vivim enmig del més lamentable abandó, amb herbassars per tot i un accés pèssim a les nostres cases, ja que en acabar l'últim bloc de pisos del carrer Alqueria del Poaig, sembla que entres al tercer món.

Doncs bé, hem demanat l'ajuntament que tape els clots i deixi practicable la prolongació del carrer, per a persones i vehicles i la resposta del regidor d'urbanisme, ha estat que no, perquè el tal camí –diu- és una propietat "privada". No sabíem que una via pública, per on passa tot el món i és prolongació directa d'un carrer, fora una propietat privada, ni sabem d'on s'ha tret això el regidor en qüestió. Perquè quan fa alguns anys férem la mateixa petició, al mateix ajuntament i governat el mateix partit, el responsable d'aleshores –Sr. Flors- ens atengué

amablement i manà arreglar el camí –com a via pública que és-, deixant-lo en condicions mínimes per poder transitar.

Però es veu que ara l'ajuntament té altres coses en què pensar, abans que atendre les peticions raonables d'uns veïns que paguem els nostres impostos, com la resta de ciutadans, però que no tenim els mateixos drets, com el d'un camí d'accés a les nostres vivendes, en condicions mínimes. Com a benicarlanda, estic avergonyida de l'ajuntament que tenim.

Mª Teresa Ferré i Pellicer.

Per l'ensenyament públic

Davant les informacions sobre la possible concertació d'una línia de batxillerat al col·legi La Salle de la nostra localitat, volem comunicar a la comunitat educativa i l'opinió pública en general les següents consideracions:

1. La concertació significa que els fons públics serviran per mantenir un centre privat. Això només estaria justificat en cas que el sistema públic no pogués atendre les necessitats educatives de la població. Ara bé, cap anàlisi de la situació educativa en la nostra comarca justifica la necessitat d'ampliar l'oferta privada de batxillerats. La tendència actual és la concentració de la demanda de serveis educatius en els trams obligatoris, juntament amb la contínua disminució d'alumnes en el batxillerat.

2. El Servei Públic d'Educació suposa una xarxa única que inclou la pública i la privada concertada. Però la manca de planificació (un mapa escolar on no s'han considerat ni el creixement de població ni les noves lleis educatives) i de recursos està portant a la segregació de l'alumnat i la degradació dels centres públics, cada vegada més abandonats a l'hora de fer front a l'increment d'alumnes nouvinguts i amb necessitats educatives especials. Aquesta situació s'agreuja amb el transvasament de més diners públics cap a l'ensenyament privat concertat, fins i tot en el nivell educatiu no obligatori, mantenint les condicions que permeten ja ara, en els processos de matriculació, la selecció de l'alumnat pel nivell econòmic i per l'origen social. Així, en aquests moments:

Un 12% de l'alumnat és d'origen estranger. La concentració en centres públics d'aquest alumnat (per cada estranger en un centre concertat hi ha 8 en centres públics) evidencia una perversió en la matriculació:

- 11,8 % en privada concertada
- 86,8 % en la pública
- 1,4 % en la privada sense concertar

3. La política de l'administració valenciana en aquest terreny és ben clara: en els últims 10 anys, de cada 4 centres escolars que s'inauguren en la Comunitat Valenciana només un és de titularitat pública.

L'augment de centres privats ha estat d'un 46,45% i de públics només un 12,29% (Las Provincias, 13/12/2009).

I també són ben clars els resultats d'aquesta política: la Comunitat Valenciana lidera la classificació nacional del fracàs escolar amb un 44,7% d'alumnes que no estudien en el curs que per edat els pertocaria i un 39% de joves que als 16 anys no tenen títol de graduat de Secundària, mentre que la mitjana nacional està en un 30% (dades del MEC, 2006).

4. Considerem que la xarxa de centres de titularitat pública ha de ser l'eix vertebrador del sistema educatiu. Un sistema educatiu per a tothom que garantisca l'equitat i la igualtat d'oportunitats, assegurant la justa compensació de desigualtats, perquè totes i tots els alumnes assolisquen l'èxit escolar. Això suposa unes condicions d'igualtat en l'accés i en l'escolarització de l'alumnat on tots els centres assumisquen la seua responsabilitat social.

Per tot això, demanem un canvi de l'actual política de concertació de batxillerats amb els centres privats, i, a la vegada, fem una crida a l'opinió pública perquè mostre el seu suport a aquesta petició.

CLAUSTRES, AMPES I CONSELLS ESCOLARS DELS IES RAMON CID I JOAN COROMINES

Dissabte 13, a les 20.00 h, Mucbe

Concert a càrrec de la Big Band Benicarló

Organitza: Jazz Friends Benicarló

GRÀCIES ROHMER

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

10 - I - 2010

No sé que passa que cada dia hi ha més gent que pensa que els intermitents dels cotxes són únicament un ornament.

11 - I - 2010

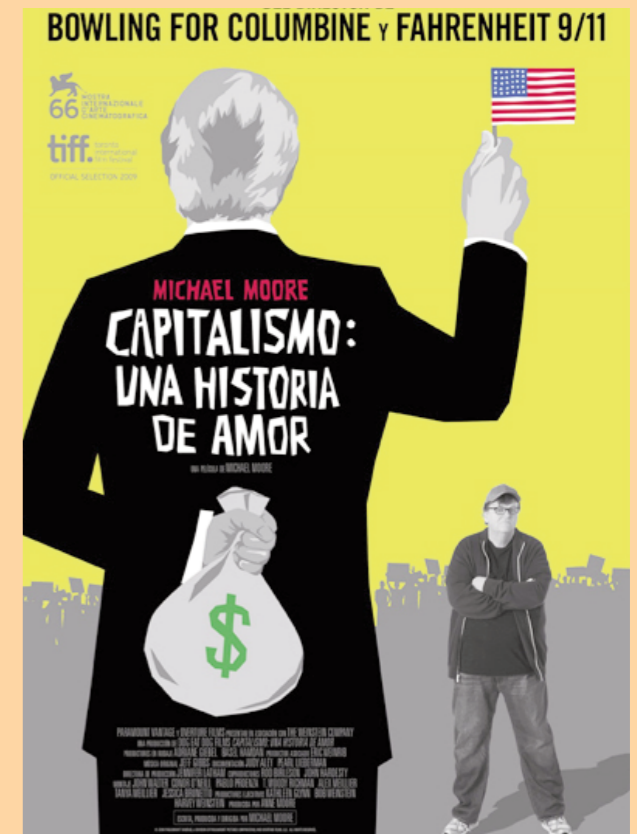
Avui ens ha deixat una figura clau del cine europeu del segle XX, Eric Rohmer. D'entre tots els directors de la "Nouvelle vague" aquest és el meu preferit. El seu cine es va agrupar en diversos cicles, "Sis contes morals", els anys 60, "Comèdies i proverbis", els anys 70 i "Contes de les quatre estacions" els anys 90, a banda de molts altres films, ja que encara que va començar a fer cine als quaranta anys, la seua filmografia va ser molt extensa. Les seues pel·lícules van tenir sempre un caràcter moral, l'amor i el desamor va ser una constant en bona part de les seues històries, els seus personatges, parlaven i parlaven a tota hora i en tot moment, això li va suposar algunes crítiques, en les que se li retreia que feia un cine massa literari, ell es defensava afirmant que filmava diàlegs. A mi m'agrada el seu cine sobretot pel que parlen les seues criatures. He passat molt bones estones mirant les seues pel·lícules, però, si n'hauria de triar alguna em quedaria amb "El genou de Claire". Gràcies Rohmer pel teu cine.

12 - I - 2010

Cada dia veig més gent que tracta els animalets com si foren persones humanes. Preocupant.

LE GENOU DE CLAIRE
film d'ERIC ROHMER
AURORA CORNU • BÉATRICE ROMAND • LAURENCE DE MONAGHAN

24 - I - 2010

"Capitalismo, una historia de amor", és la nova pel·lícula de Michael Moore, aquesta vegada se centra en la actual crisi que afecta a tota l'economia mundial. El director nord-americà comença amb una esplèndida comparació entre la caiguda de l'Imperi Romà i el present crac econòmic, després ens mostrarà diversos exemples de corrupció del sistema capitalista, la complicitat entre el poder polític i l'econòmic, les clàusules incomprensibles i els enganys dels sistema bancari, la destrucció dels serveis socials públics en benefici d'interessos privats, la signatura d'assegurances de vida de treballadors en benefici de l'empresa i no dels familiars. Michael Moore té un defecte, està massa present en les seues pel·lícules, i aquest aspecte desendreçat i una mica de còmic que presenta, així com l'estil narratiu que empra, li donen un to entre humorístic i demagògic, que potser li fa perdre força a la seua denúncia. Tanmateix fica el dit a la nafra de les injustícies del sistema capitalista, i sense anar tan lluny, en el nostre País (el Valencià, naturalment), podem vore cada dia alguns dels abusos que es denuncien en la pel·lícula. Michael Moore no proposa cap revolució, només demana democràcia, per a començar no està gens malament.

DR CLIMENT

ENDERROCS

Benicarló es modernitza, ara s'ha obert el carrer Sant Elm, que era un coll de botella per al trànsit rodat. Així comentava un veí mentre contemplava la demolició dels vells habitatges per les màquines de

Derribos Mengullo: el nostre passat s'enderroca donant pas al progrés. Entre mig d'aquelles runes podia veure's el paper pintat amb un pòster de Rocky Balboa, referent d'un passat mes recent o, a la casa del costat, un llum penjant i, a les golfes del terrat, una gàbia de tórtoras d'èpoques preterites.

TRES DIES, VUIT MILIONS

Es a dir 2.6... -periòdica pura, ja se sap ...666666666666- milions per dia. Cosa de no res per unes economies sanejades, com les de l'ajuntament de València i de la Generalitat, pretesament valenciana, en època d'abundància com l'actual. I com que totes les necessitats dels ciutadans i ciutadanes valencians –escolars, culturals, sanitàries, d'ocupació...- es troben més que cobertes, els nostres governants poden “tirar la casa per la finestra” i gastar-se les sobres en un tal *evento* –l'Américaasssss...cap- que, *como* tot el món sap, és un episodi social rellevant i “popular” –totes les famílies podran assistir-hi i fruit-ne- i suposarà grans beneficis... per a les butxaques d'uns quants privilegiats.

Cosa de no res i tot siga per a satisfer el nostre “ego” de valencians –o siga la xuleria fatxada d'alguns-

Marc Antoni Adell

BATXILLERAT NOCTURN A L'IES JOAN COROMINES

PER AL PROPER CURS 2010 – 2011 HI HA PREVIST IMPLANTAR UN BATXILLERAT EN RÈGIM NOCTURN A L'IES JOAN COROMINES. ENTRE L'1 I EL 31 DE MARÇ S'OBRIRÀ EL TERMINI DE PREINSCRIPCIÓ.

PER A MÉS INFORMACIÓ, PODEU POSAR-VOS EN CONTACTE AMB L'INSTITUT O CONSULTAR LA PÀGINA WEB DEL CENTRE.

ve de la p gina anterior

millorable. Potser els de La Veu som uns llépols sense paciència. Les anècdotes de Tonyo prou divertides, sobretot les de la mà esquerra i la mà dreta. El truquet de tocar el menjar per a convertir-lo en impur no el va utilitzar ningú, però es un poder quasi diví aquest de maleir els plats amb un dit. Destaquem que teníem menys dones que homes a taula, però que les que teníem eren simpàtiques i boniques. A vore si arribem a la paritat. Cal afegir que ningú va treure una càmera de fotos com cal. Potser ja passem vergonya i tot per que sempre sortim a la premsa fent el mateix. Ja diuen alguns que “si no surt Marcelino, surten els del *pan y vino*”

Falòrnies culinàries

L'engreixament habitual al gremi de les rotatives que es produeix durant aquestes festes de menjars maratonians ha estat menor enguany. Alguns companys han tingut més seny i uns altres menys sort. De totes maneres, la solució aportada per un membre de la taula per a no engreixar després del sopar es desfer-se del mateix “per dalt i per baix”. Això ens va deixar bocabadats del tot.

Agenda cultural

La van trobar uns tafaners al portal que n'hi ha davant del telepizza. No preguntarem que feien els dos abans de sopar “de gala” tan propet del famós establiment. L'Agenda cultural esta composta de tres o quatre pàgines, depèn de com es compten. Una era tota negra, gastant tinta a dojo, i ficava IFF. La tinta feia una oloreta molt especial. Si llevem les presentacions falleres i les curses esportives, ens queda poc de cultural: una obra de teatre per als

més menuts (però menuts, menuts!) i un concert de la Big Band (encara sort que no se l'han carregada del tot). Poc més que alguna xerrada i el sorteig de menús de la carxofa. Això últim es molt cultural. Finalment, vam convenir que el concepte de “Agenda” i el de “cultural” s'havia de prendre en el seu significat més ampli. Tot el que fa un poble es part de la seua cultura, es cert, i tot

seguit d'horaris i de coses que passen es “agenda”. Cal afegir que tenim vuit llibres nous a la biblioteca. Afortunadament, si van nou persones a per les novetats, l'ultima podrà llegir La Veu. És d'agrair.

Per pilotes

Canviant una mica de tema, cal dir que després de la crònica futbolera de la setmana passada, un tafaner patia molt... perquè ací, a La Veu, estàvem incitant a la violència. Així al text del futbol de la setmana passada hi havia més tacs ficats que els que poden haver a la pinacoteca nacional de Madrid amb tots els seus quadres penjats. I tot perquè sembla que volien acaçar l'àrbitre, pobret meu.

Nocturnitat amb calçotets

Després d'enviar la seua pena i reflexió a la Senyora Garcia, el tafaner de dalt, es va quedar més tranquil: “esta nit no necessitaré el Tranxilium per dormir i evitar els malsons d'homes corrent en calçotets per un camp de gespa i perseguint a un vestit de negre. L'imatge, li ho asseguro, és massa preocupant...”

Per a tots aquells que van dubtar de les meues paraules dijous passat (el dia del sopar) ...per al qui no van creure que les falles són capaces de fer moltes, però que moltes coses rares...

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Univers tafanerofallero

El que donen de si algunes falles Un tafaner que d'això d'Internet sembla que no n'entenia massa li feia pagar a les falles la seua inoperància davant l'ordinador quan intentava enviar les fotos d'un dels actes més importants de l'exaltació fallera de la Barraca: el repartiment de rosquilletes.

I així anava pensant en veu alta "És perquè es tracta d'un tema faller? O potser fique massa fotos de colp...". Al final ell mateix s'anava dient "bé, sembla que ja ho he descobert, les aniré enviant poc a poc...". Esta clar que a la CIA han trobat que això de les falles es un motiu de investigació al emails, perquè els correus sempre parlen de "foc", "coets", "exaltació"... i per això patim tant la censura informàtica.

Incrèduls

Per a tots aquells que van dubtar de les meues paraules dijous passat (el dia del sopar) ...per al qui no van creure que les falles són capaces de fer moltes, però que moltes coses rares..., per als incrèduls en general, ací van tot un seguit de fotos (quatre), que demostren les meues paraules... Senyors de l'univers faller... no s'assabenten de com són les coses en aquest món... el veritable tema de debat que donaria per fer un llibre és el repartiment d'aigua i de rosquilles a les presentacions falleres. Primer, l'aigua, per això que som valencians i com els que més, també necessitem... "el agua para todos" del nostre presi Camps (com ara torna a estar de moda), i a més a més, fallers... "toma del frasco, carrasco."

Nyam, Nyam

I per fi, els xiquets es dediquen a gaudir de tan insuperable àgape... Tant se val que estiguen damunt de l'escenari, a la vista de tots, si els fallerets tenen fam, han de menjar rosquilletes! (Il·lústima que ja no facen les de la mústia). I tampoc importe que estem a meitat de l'acte, ni que li estiguen ficant la banda a la fallera major, moment culminant en tota presentació fallera. Si els xiquets, que són l'ànima i el futur de la festa tenen fam, ells són lo primer... Així que... rosquilletes i aigua. De tota manera,

i en els temps en que estem, també els podrien donar una carxofa amb sal i oli, i ja la festa tradicional seria tan tradicional que tradicionalment no es podria ajuntar més tradició.

Més nyam

I continuant amb el temeta que ens ocupa, us he de dir que els d'El Grill, prefereixen los "gusanitos". Hi ha gent per a tot...

"Diga 33"

33 euros, concretament. Es veritat que és un preu raonable per a un menjar especial i més encara si inclou el luxe per a menjar carxofes amb denominació d'origen en el mateix poble d'origen que les denomina. Ara que "el Bulli" anuncia que no farà reserves durant dos anys, no ens convé enemistar-nos amb cap dels restaurants de la localitat. El que sí hem pogut escoltar per aquí és que a alguns restauradors locals no els fa molta gràcia això de les jornades del pinxo, doncs les generoses i delicioses racions que ofereixen alguns bars a un mòdic preu competeixen amb els plats que es poden degustar pagant 33 euros. I es que 33 euros són molts pinxos, amics... ja vorem què passa l'any que ve.

Prou bo

Ara es queixem perquè tenim la panxa buida, però la nit de autos en la qual ens vam atipar de platets no ens queixàvem tant, al menys al final. Ara que ja es evident que la promesa solemne que vam fer els comensals de escriure a la redacció a propòsit d'aquest sopar mai es farà realitat (dropos! Amb alguna lloable excepció). Faré un resum de les declaracions més importants de la nit que vam coincidir a l'"escorxador": La qualitat bona, la quantitat i regularitat dels plats

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Com no podia ser d'una altra manera, la protagonista de la setmana és la carxofa de Benicarló, que ocupa la portada a més de dues pàgines d'informació i dues més de tafaneries. Suposo que és el que toca, i per això no diré res al respecte. Podria ser massa repetitiu i potser la gent es queixaria. Bé, no. Segurament d'aquesta pàgina no es queixaria ningú perquè tampoc no la llegeix ningú, així que ara estic pensant que podria parlar de la carxofa i la seua festa sense que ningú se n'assabente i li semble pesat i/o repetitiu. M'ha agradat això que he vist a la pàgina tres de "la carxofa es vestia de gala", i per això vaig a fer l'acudit fàcil i groller que diu que de gala hi havia moltes carxofes, però la de més gala de totes els la carxofa d'or. Ja, ja, què bona ha estat aquesta. Jo mateix em quedo parat de les meues gràcies. També he llegit que hi havia "gent arribada d'altres autonomies". Altres autonomies? Vaja cursileria. En dir que hi havia gent de fora, ja és suficient. Pel que fa a la resta d'informació, només vull recolzar la proposta que fan els propietaris dels restaurants (no m'agrada la paraula restauradors per a definir-los) de començar amb l'esmorzar i acabar amb el sopar. Es podria fer en dissabte i la festa seria la bomba. Tots menjant i bevent al carrer fins a la matinada. Potser li afegiríem eixe puntet de marxa que li falta per a ser una autèntica festa.

El lector d'aquesta secció, que no soc jo, sinó la persona que setmana rere setmana té els fetges d'empassar-se-la, m'ha fet arribar no sé com, que aquesta setmana torna a haver dues

pàgines senceres dedicades al C.D. Benicarló i el seu partit setmanal. La pregunta que es fa tothom és la mateixa: cal tanta informació al voltant d'un equip que ocupa la darrera posició de la classificació? El debat és mol interessant i donaria per a moltes hores de discussions i debats, i potser la qüestió aniria una mica més enllà: es mereix l'equip degà del nostre poble, amb més de vuitanta anys d'història uns cronistes com aquests? El debat està servit i jo, avui, no faré més que plantejar-lo, deixant que cadascú pense el que vulga. Jo, per la meua part, vull dir que per primera vegada, i sense que això es puga considerar com un precedent, he de manifestar que estic absolutament d'acord amb tot el contingut de la pàgina, des d'ela primera paraula fina la darrera. Perquè jo vaig estar al lloc dels fets i puc dir que si això arriba a passar al camp del Camí la Mar fa trenta anys, so sé el que haguera pogut passar. Tonant la qüestió plantejada pel lector d'aquesta secció, jo penso que dues cròniques del mateix partit són excessives, a l'hora que permeten comparar i distingir el que és informació del que no ho és.

El doctor Climent, més conegut com calentors, està més calent que mai. Sense cap embús envia a prendre pel sac al algú que

suposadament el censura. La meua opinió no és que el censuren, sinó que li passen unes coses tan escatològiques que algú creu que poden ser perjudicials per a la salut de les persones i el seu enteniment.

He llegit la sempre interessant col·laboració de la senyoreta Sanz. I què? Es preguntarà l'àvid lector. Al respecte, només volia dir que possiblement jo soc un d'eixos que han fet que puge l'audiència d'aquesta cadena pública, perquè totes les nits fan unes pel·lícules molt bones. Encara que no les puc vore totes, la qualitat de les mateixes no té res a vore amb la resta d'escombraria que vomiten algunes cadenes, ja siguen amigues o no.

És molt interessant tot el que conta Tonyo del seu viatge pel Nepal. La senzillesa de la gent i el fet de vore que no els cal cap luxe per a viure bé i ser feliços, ens dóna una gran lliçó que pocs comprendran. Ara, que si fa o no fa, el preu dels sopars no se'n va molt dels que tenim ací. Comparem: Nepal, sis persones, una fartera impressionant, vinga plats a la taula amb llum de veles, vint i dos euros. Benicarló, festa de la carxofa: menú tancat, sense opció a sortir-te'n, sis persones: dos-cents quaranta euros. Un xollo.

Universitat Popular no proritària

Això és el que podem inferir de les paraules del regidor d'urbanisme, Cuenca, quan afirma que "...l'equip de govern considera altres necessitats...". I, com qualsevol equip de govern, només faltaria, té dret a fixar les seues necessitats prioritàries a l'hora de gastar-se el seus quartos, si no fos per un xicotet matís... les condicions com s'imparteixen les classes de la Universitat Popular són, simplement, tercermundistes. I els edificis, a quin més pitjor. I aquesta és la realitat i no una altra.

Ja ve sent habitual que el nostre il·lustríssim es dedique a reutilitzar edificis vells, i en no massa bon estat, per apedaçar la seua desastrosa infraestructura cultural i educativa i sortir-se'n del pas de la gran espenta cultural que té la nostra ciutat. Però treballar així comporta els seus riscos, per una banda que, com és lògic i normal, els edificis vells es deterioren, si no ho estan ja, amb molta facilitat i, la majoria de vegades, no reuneixen les condicions mínimes, ni de seguretat ni de treball. D'exemples en tenim en tots tres edificis on treballa la Universitat Popular. El de l'antiga notaria, a banda de com està de vell té una instal·lació elèctrica més que deficient, que pot comportar perill d'incendi, sobretot en aquesta època de fred intens quan es fica en marxa algun sistema calefactor. El de la seu central, estrenat en l'època del regidor Flos, també un edifici rehabilitat, necessita més d'una repassada per tapar les

720

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

goteres que surten cada vegada que plou. Però el que ja ratlla l'esperpent és el que passa al del camí de Sanadorlí on els alumnes han de "passar la granera", perquè l'ajuntament no compleix amb la part que li pertoca de la neteja dels edificis públics (independentment que tinga un contenciós amb l'empresa de neteja la seua obligació es... netejar).

I l'altre risc, aquest no tan físic, però tal volta pitjor, és destruir amb aquesta actitud, aquest ric teixit cultural que sempre ha caracteritzat la nostra població per l'ofegament al que s'està sotmetent a tot allò que tinga a veure amb la cultura en general o a qualsevol iniciativa personal que sorgisca en aquesta línia.

Al final la conclusió és ben clara, la cultura "importa un pimiento" (en castellà del seu, en valencià no cal ni anomenar-ho). Si tenim una regidora de Cultura per obligació, que tot i les ganes que li pot ficar no pot arribar a més, i un regidor d'educació més interessat en fer-se propaganda, però que no té cap utilitat, per la mateixa regla de tres del regidor Cuenca, per allò de la necessitat, tal volta estaria bé plantejar-se també, ara que estem en època de crisi, carregar-se les dos regidories. Almenys... ens estalviariem algun que altre sou que podria anar directament a pal·liar algunes d'aquestes mancances. I no cal patir, ací, la cultura i l'educació ja ens la farem els ciutadans nosaltres sols. Fins ara ha estat així.

LORENZO ELUDEIX SOLUCIONS A CURT TERMINI PER A LA COSTA NORD

text REDACCIÓ

El Ministeri de Medi Ambient crearà una platja artificial aprofitant l'ampliació del port de Benicarló. El subdelegat del govern, Antonio Lorenzo, ho anunciava com una de les mesures de protecció que es prendran en la costa nord de la ciutat per a frenar la regressió marina. "Es preveu que recolzat en el dic nord del port es fique una escullera que facilitarà el naixement i alimentació d'una platja", explicava Lorenzo.

La zona ajudarà a la rehabilitació de la platja de la Mar Xica, però queda molt lluny dels penya-segats que estan patint l'erosió marina. El subdelegat anunciava durant la visita que va realitzar a diferents obres realitzades amb fons del Pla E les actuacions que es preveuen per frenar la regressió del litoral de Castelló, "la província que més pateix la regressió de tota Espanya". Lorenzo va assegurar que l'administració central és coneixedora de la situació i és conscient de l'estat que es troba la zona nord de Benicarló. "I encara que no hi ha risc immediat per als habitatges, anem a actuar immediatament", afirmava. No obstant això, eludia donar terminis referent a les obres que es desenvoluparien per a pal·liar els efectes de l'erosió marina.

El subdelegat a la província de Castelló detallava que el ministeri és partidari "d'una solució integral, que actue

tant en el tram de la costa com en la zona que l'envolta". En aquest punt entra en escena el projecte de Parc Litoral "que està redactant la conselleria" i que ha d'aportar solucions a l'ordenació del litoral, que encara està sense urbanitzar en aquest tram del litoral castellonenc. "Es tracta d'establir quin tipus d'actuacions anem a fer perquè les dinàmiques del mar són molt contundents", explicava el subdelegat. En este sentit, detallava que des del ministeri es desenvoluparan actuacions vinculades al futur parc litoral "i unes altres no", com que les que supeditarà al projecte de l'ampliació del port. En ambdós casos, no obstant això, serà necessari que l'administració autonòmica desenvolupe ambdós projectes perquè el ministeri pugui actuar. "No es pot plantejar una solució si no s'actua de manera conjunta", assegurava Lorenzo.

D'altra banda, el subdelegat anunciava la visita de tècnics del ministeri per a donar una solució in situ a la problemàtica plantejada per l'estructura del Parador de Turisme pel que fa al Passeig Sud. Cal recordar que aquests terrenys són els únics que queden per cedir per a poder reordenar aquest tram del litoral sud benicarló. Lorenzo visitava a continuació diverses obres realitzades amb els fons del primer Pla E en la ciutat i agraià "el compromís de la ciutat pel seu exemple de col·laboració administrativa" donada la celeritat amb la qual ha redactat i presentat els plans tant del primer com del segon pla estatal.

EDITORIAL

Carxofa: un bon grapat d'eixes carxofes, que tan bonament serveixen, a tot el personal de l'Escola d'Hosteleria de Benicarló pel seu bon treball gastronòmic en la setmana de la carxofa. Cada vegada entenem més el per què algun que altre els mira amb ulls... Doncs, a aguantar-se toca. Les coses ben fetes tenen futur. I a més amb un somriure.

Panissola: pels incívics que trauen a passejar els seus animals de companyia i pensen que el terra és la seua porquera. Segurament a casa seua deu ser tot brutícia i les caguerades del seus animalets campen per tot arreu. Doncs, les del carrer, també se les podrien emportar a la seua casa. Porquera per porquera, millor a la seua.

laveubenicarlo@terra.es

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

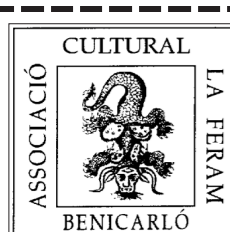
Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

